

Destinatar: **Judecătorul de cameră preliminară din cadrul
Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală**

Data trimiterii: **24.06.2022**

Avocat **Radu Chiriță**, în calitate de apărător ales al numitului **Tărniceriu Radu Dimitrie** în cauza care formează obiectului dosarului penal vizând prezenta cerere, justificat cu împuternicire avocațială anexată prezentei,

Potentul având domiciliul procesual ales la “SCA Chiriță și Asociații” în Cluj-Napoca, str. Tăietura Turcului nr. 18, jud. Cluj, adresă la care solicit să-mi comunicați toate actele de procedură, persoana însărcinată cu primirea corespondenței fiind dna Dana Mălai,

În temeiul art. 341 C.proc.pen. formulez prezenta

PLÂNGERE

Împotriva soluțiilor emise prin Ordonanța din 30 mai 2022 emisă în dosar nr. 1380/C/2022 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Cabinet Procuror General solicitându-vă să constatați în principal nelegalitatea, iar în subsidiar netemeinicia acestora, și

în temeiul art. 341 alin. (6) lit. c) C.proc.pen., solicit admiterea plângerii și schimbarea temeiului de drept al soluției de clasare din art. 16 alin. (1) lit. a) C.proc.pen. în art. 16 alin. (1) lit. f) C.proc.pen. întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale

Având în vedere următoarele

CONSIDERENTE

I. Aspecte introductive.

În data de 25 iunie 2018 dl Tărniceriu Radu Dimitrie a sesizat Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la săvârșirea de către magistratul Eva Emilian, procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – S.T. Iași, a infracțiunilor de abuz în serviciu și cercetare abuzivă cu ocazia instrumentării dosarului nr. 15/P/2011 al DNA – S.T. Iași.

În motivarea plângerii s-a arătat, în esență, că dl Tărniceriu a fost trimis în judecată în acest dosar urmare a săvârșirii infracțiunilor sesizate ca fiind comise de procurorul Eva Emilian. Potrivit plângerii, magistratul Eva Emilian i-a determinat cu intenție pe Răduc Bogdan și Răduc Maria să formuleze un denunț mincinos potrivit căreia dl. Tărniceriu, în calitate de președinte al Tribunalului Iași, și-ar fi traficat influența pe

care o avea asupra unor judecători din cadrul acestei instanțe în vederea soluționării favorabile a unei cauze civile.

În plus, sesizarea viza și împrejurarea potrivit căreia procurorul Eva Emilian l-a convins pe numitul Osoianu Emilian (arestat preventiv într-un dosar instrumentat de același procuror) să declare că a avut o înțelegere cu dl Târniceriu pentru a interveni pe lângă colegii judecători în vederea soluționării favorabile a unei cauze civile, deși acest lucru nu era adevărat, promițându-i în schimb că nu va mai formula o propunere de prelungire a măsurii arestării preventive. Osoianu Emanuel a acceptat propunerea procurorului Eva Emilian, iar după ce a fost eliberat din arest, a fost reaudiat în calitate de martor în dosarul cu nr. 15/P/2011 prilej cu care, în prezența apărătorului ales al dlui Târniceriu, avocat Anghel Alexandru, a recunoscut că prima declarație în care îl acuza pe acesta de săvârșirea infracțiunii de trafic de influență a fost dată sub presiunea exercitată de către procuror. În aceste împrejurări, procurorul Eva Emilian a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva lui Osoianu Emanuel.

Prin ordonanța nr. 296/P/2018 din 02.07.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost dispusă începerea urmăririi penale *in rem* cu privire la săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu și cercetare abuzivă sesizate de către dl Târniceriu.

Ulterior, prin ordonanța nr. 296/P/2018 din 25.10.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost dispusă declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, fiind înregistrată la această unitate de parchet sub nr. 357/P/2018.

În faza de urmărire penală în cadrul acestui dosar au fost audiate mai multe persoane, fiind relatate împrejurări factuale care au dovedit comiterea faptelor sesizate. Astfel, **în data de 03.06.2020 a fost audiată numita Osoianu Violeta Elena**, soția inculpatului Osoianu Emanuel, care a arătat, printre altele că: *„procurorul Eva Emilian mi-a spus că dacă soțul meu nu declară ceea ce vrea el adică procurorul Eva Emilian, respectiv dacă nu face un denunț mincinos împotriva judecătorului Târniceriu Radu, atunci el ne va distruge pe toți și implicit nu îl va pune în libertate pe soțul meu. Totodată mi-a sugerat să merg în arestul I.P.J. Iași și să-l conving pe soțul meu să declare așa cum îi cere procurorul Eva Emilian, că dacă va proceda în acest fel îl va lăsa în libertate, va ridica sechestrul de pe bunurile noastre și eu mă voi întoarce la serviciu, întrucât ca urmare a controlului judiciar am fost suspendată din funcție. (...) După ce soțul meu a fost eliberat, a fost chemat de către procurorul Eva Emilian care i-a scris pe o foaie de hârtie ce urma să declare în scris. Soțul meu a venit acasă cu hârtia respectivă și a completat o declarație în fața mea pe care a semnat-o și am dus-o împreună la D.N.A. – Serviciul teritorial Iași.”*

În data de 03.06.2020 a fost audiat martorul Osoianu Emanuel care a precizat: *„cu o săptămână înainte de expirarea măsurii arestării preventive, am fost chemat la*

sediul D.N.A. Iași de două ori de către procurorul Eva Emilian, care nu mi-a luat nici o declarație scrisă, dar în schimb mi-a spus să fac un denunț mincinos împotriva judecătorului Tărniceriu Radu în care să declar că acesta ar fi intervenit la membrii completului de judecată care judecau o intabulare pentru un teren al lui Leonte Ioan (administrator la SC Pescăruș SRL Iași). I-am spus inițial că nu pot formula un asemenea denunț deoarece nu este adevărat, la care procurorul Eva Emilian mi-a spus că dacă vreau să ies din arest să fac acel denunț întrucât nu îl interesează dacă este sau nu adevărat, iar în caz contrar dacă nu voi face denunțul mă va distruge.

Pentru a mă convinge să formulez denunțul, Eva Emilian a început urmărirea penală față de soția mea (grefier la Parchetul Tribunalului Iași), drept pentru care aceasta a fost suspendată din funcție și totodată mi-a pus sechestru asigurător pe casă și terenurile pe care le dețineam.

De asemenea, în timp ce eram arestat, procurorul Eva Emilian i-a spus soției mele Osoianu Violeta Elena să meargă la arestul I.P.J. Iași pentru a mă convinge să dau declarație așa cum dorește el împotriva judecătorului Tărniceriu Radu.

În aceste condiții am ajuns la concluzia că singura soluție de a putea ieși din arest era să formulez acel denunț mincinos împotriva judecătorului Tărniceriu Radu, pe care l-am și formulat, urmând ca după ce voi ieși din arest să îl retrag. După ce am formulat denunțul împotriva judecătorului Tărniceriu Radu, procurorul Eva Emilian s-a ținut de cuvânt și nu mi-a prelungit măsura arestării preventive, fiind pus în libertate la expirarea celor 60 de zile.

La câteva zile după ce am ieșit din arest, la solicitarea procurorului Eva Emilian, am dat o declarație împotriva judecătorului Tărniceriu Radu în care am scris ceea ce mi-a cerut procurorul Eva Emilian, deși faptele nu erau adevărate.

(...) Am mai fost audiat la Curtea de Apel Suceava, unde am declarat că denunțul și declarația formulate împotriva judecătorului Tărniceriu Radu sunt neadevărate.”

Prin Ordonanța din 17.02.2022 dispusă în dosarul penal nr. 357/P/2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – S.I.I.J. s-a reținut că „procurorul Eva Emilian l-a determinat pe inculpatul Osoianu Emanuel (făcându-i promisiuni că îi va ușura situația în cazul în care acceptă să formuleze denunțul calomnios) să formuleze un denunț calomnios împotriva judecătorului Tărniceriu Radu Dimitrie. (...)

Urmare a probelor „ticluite” de către procurorul Eva Emilian, prin Ordonanța din 29.09.2014 a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de Tărniceriu Radu Dimitrie, cu privire la comiterea infracțiunii prev. de art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal și art. 52 alin. 3 Cod penal, rap. la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu trimitere la art. 297 alin. 1 Cod penal și aplic. art. 77 lit. a Cod penal și art. 5 alin. 1 Cod penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, iar prin rechizitoriul din data de 05.12.2019, a fost trimis în judecată pentru faptele sus-arătate, deși acuzațiile erau neadevărate.

Așa cum rezultă din cele arătate mai sus, în cauză s-a stabilit cu certitudine că faptele de „abuz în serviciu” prev. de art. 297 alin. 1 Cod pen., „cercetare abuzivă” prev. de art. 280 alin. 1 Cod pen. și „represiune nedreaptă” prev. de art. 283 alin. 1 Cod penal, există, dar cu privire la aceste fapte nu poate fi efectuată în continuare urmărirea penală, deoarece în cauză a intervenit prescripția răspunderii penale”.

Prin ordonanța Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din 30 mai 2022 emisă în dosar nr. 1380/C/2022 s-a dispus, în temeiul art. 304 alin. 2 Cod procedură penală, art. 1 alin. 5 din Legea nr. 49/2022 rap. la art. 64 alin. 3 din Legea nr. 304/2004 și al dispozițiilor art. 315 alin. 1 lit. b Cod procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, al dispozițiilor art. 315 alin. 2 Cod procedură penală rap. la art. 286 alin. 2 Cod procedură penală infirmarea din oficiu a ordonanței nr. 357/P/2018 din 17 februarie și clasarea cauzei cu privire la săvârșirea tuturor infracțiunilor sesizate întrucât faptele nu există.

II. Nelegalitatea soluțiilor. Încălcarea competenței funcționale a procurorului care a emis ordonanța.

Unul dintre principalele elemente din care rezultă nelegalitatea ordonanței în prezent atacate derivă din **necompetența funcțională a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de emitere a acestui act procesual**, fiind încălcate dispozițiile art. 1 alin. 5 din Legea nr. 49/2022.

Potrivit acestui text, „*soluțiile de clasare, de renunțare la urmărirea penală și de trimitere în judecată dispuse de procurorii Secției, care nu au făcut obiectul controlului ierarhic anterior intrării în vigoare a prezentei legi, sunt supuse de la data desființării Secției controlului exercitat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dispozițiile art. 318, art. 328, art. 335 și art. 339 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător.*”

Cu alte cuvinte, Procurorul General al Parchetului pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este competent să exercite controlul ierarhic specific doar în situația soluțiilor care nu au făcut obiectul verificării legalității și temeiniciei de către procurorul șef secție sau procurorul șef secție adjunct al SIIJ până la momentul desființării acesteia.

În situația noastră, Procurorul General al României nu avea competența de a emite ordonanța în prezent atacată având în vedere că ordonanța de clasare din data de 17.02.2022 emisă în dosar nr. 357/P/2018 al SIIJ a fost verificată sub aspectul legalității și al temeiniciei. În concret, pe prima pagină a acesteia se poate observa o mențiune olografă care cuprinde **data de 17.02.2022, litera „v” (n.n. cel mai probabil de la cuvântul „verificată”), respectiv o semnătură care este identică**

CHIRIȚĂ ȘI ASOCIAȚII

SOCIETATE DE AVOCAȚI

cu cea a dlui Procuror șef adjunct (1) regăsită în cuprinsul adresei de comunicare a ordonanței de clasare emisă la data de 17.02.2022 (2).

Nr. 357/P/2018

Operator date cu caracter personal nr. 3883

ORDONANȚĂ

de clasare

Anul 2022, luna februarie, ziua 17

(1)

Dosarul nr. 357/P/2018

COMUNICARE

emisă la data de 17.02.2022

În temeiul art. 316 alin. 1 din C. proc. pen., vă comunicăm, alăturat, în copie, ordonanța nr. 357/P/2018 din data de 17.02.2022, cu mențiunea că, în conformitate cu disp. art. 339 alin. 4 din C. proc. pen., aveți posibilitatea să formulați plângere în termen de 20 zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția la procurorul-șef adjunct al Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

PROCUROR ȘEF ADJUNCT,

(2)

Motivele care stau la baza acestei concluzii sunt reprezentate de o serie de circumstanțe factuale și de drept relevante. În primul rând, este dincolo de orice îndoială rezonabilă că unicul rol al unei mențiuni olografe pe prima pagină a unui act procesual al procurorului nu poate reprezenta altceva decât dovada explicită a verificării legalității și temeiniciei respectivului act de către procurorul ierarhic superior la data indicată. La o analiză comparativă a celor două semnături, rezultă destul de limpede că acestea sunt similare și mult diferite față de semnătura procurorului care a emis ordonanța de clasare.

Pe de altă parte, aceste argumente factuale sunt completate de dispozițiile regăsite în Regulamentul de ordine interioară al parchetelor aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 947 din 14 noiembrie 2019. Potrivit art. 26 alin. (4) lit. e) *procurorul șef de secție are atribuția analizării legalității și temeiniciei soluțiilor adoptate de către procurorii din secție*. Potrivit alin. (5) lit. c) al aceluiași articol, *procurorul șef secție adjunct exercită atribuțiile procurorului șef secție, în absența acestuia*.

Așa fiind, la o privire de ansamblu a celor indicate *supra.*, este evident că ordonanța de clasare din 17.02.2022 a fost verificată sub aspectul legalității și temeiniciei la aceeași dată, respectiv anterior desființării Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție. *A fortiori*, dată fiind reglementarea enunțată la art. 1 alin. (5) din Legea nr. 49/2022, **Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu avea competența funcțională de a realiza controlul ierarhic** al procurorului din fosta Secție Specială, sens în care ordonanța în prezent atacată este lovită de nulitate absolută, fiind incident art. 281 alin. (1) lit. b) C.proc.pen.

III. Nelegalitatea soluțiilor. Încălcarea prevederilor procesuale incidente.

În măsura în care Judecătorul de cameră preliminară va trece peste argumentele de nelegalitate indicate la pct. II din prezenta plângere, un al doilea viciu privit din aceeași perspectivă se referă la încălcarea prevederilor procesual-penale din materia infirmării actelor procesuale ale procurorului ierarhic inferior și a posibilității dispunerii unei noi soluții în prezenta cauză.

În concret, Procurorul General a considerat că se impune infirmarea din oficiu a ordonanței nr. 357/P/2018 din 17.02.2022 și clasarea cauzei întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) C.proc.pen, respectiv că faptele nu există, fiind emisă o unică ordonanță în acest sens.

Temeiul de drept al infirmării constă în dispozițiile art. 304 alin. (2) C.proc.pen., respectiv norma generală care permite procurorului ierarhic superior să dispună o atare măsură atunci când un act sau o măsură procesuală a procurorului ierarhic inferior ar fi nelegală sau netemeinică.

În realitate însă, acest text poate fi utilizat numai în măsură în care vorbim despre o urmărire penală în desfășurare și nu în situația în care s-a dispus o soluție definitivă în cauză. În această din urmă situație, unica modalitate prin care s-ar putea proceda la o atare operațiune ar fi cea prevăzută la art. 335 alin. (1) C.proc.pen., respectiv de infirmare a ordonanței și de redeschidere a urmăririi penale confirmată de Judecătorul de cameră preliminară potrivit alin. (4) al aceluiași text.

Potrivit doctrinei de specialitate¹ în cadrul analizei dispozițiilor art. 304 C.proc.pen., „*având în vedere rolul de garant al legalității procesului penal, care trebuie manifestat în mod activ, procurorul, respectiv procurorul ierarhic superior poate infirma orice act nelegal sau netemeinic, în orice moment al urmăririi penale, fără a fi necesar să fi fost sesizat într-o anumite modalitate.*”

Per a contrario, în situațiile în care vorbim despre o urmărire penală finalizată, este exclusă aplicabilitatea dispozițiilor generale prevăzute de art. 304 C.proc.pen., existând un text special de redeschidere a urmăririi penale regăsit la art. 335 C.proc.pen. în situațiile expres prevăzute de lege, operațiune necesară a fi confirmată de Judecătorul de cameră preliminară.

Cu alte cuvinte, odată finalizată urmărirea penală printr-o soluție definitivă de netrimitere în judecată, variantele de redeschidere a urmăririi penale reglementate în prezent sunt limitativ prevăzute de lege și constau în:

- admiterea plângerii împotriva soluției de clasare în procedura prevăzută de art. 339 și urm. C.proc.pen.;
- infirmarea ordonanței de clasare pe motiv că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea (art. 335 alin. (1) C.proc.pen.);

¹ M. Bulancea, A.-M. Șinc în M. Udriou, *Codul de procedură penală. Comentariu pe articole. Ediția 2*, Ed. C.H.Beck, București, 2017, pag. 1335.

- revocarea ordonanței de clasare când au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasare (art. 335 alin. (2) C.proc.pen.)
- revocarea ordonanței de clasare când suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite urmare a soluției de renunțare la urmărire penală (art. 335 alin. (3) C.proc.pen.).

În prezenta cauză, motivul pentru care procurorul nu a utilizat cadrul legal pentru redeschiderea urmăririi penale este relativ ușor de dedus și constă în împrejurarea că nu era incident niciunul dintre cazurile prevăzute de lege și rezumate mai sus pentru a se dispune o astfel de măsură. Așa fiind, deși nelegal, procurorul a ales ca temei de drept dispoziția regăsită la art. 304 alin. (2) C.proc.pen., normă care nu poate fi aplicabilă în situația urmăririlor penale finalizate.

Suplimentar argumentelor de mai sus care denotă nelegalitatea măsurii infirmării ordonanței de clasare, se poate observa că nici noua soluție de clasare întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) nu a respectat prevederile legale pentru simplul fapt că **aceasta a fost dispusă într-o împrejurare în care urmărirea penală a fost finalizată fără să existe vreo soluție de redeschidere a acesteia confirmată de Judecătorul de cameră preliminară**, astfel cum impun prevederile art. 335 alin. (4) C.proc.pen.

Această critică de nelegalitate este urmarea firească a modalității nelegale în care s-a dispus infirmarea ordonanței de clasare. Dat fiind că nu au fost respectate normele procesuale aplicabile acestei măsuri, nu a existat un control exercitat de Judecătorul de cameră preliminară pentru a se analiza în ce măsură este legală și temeinică redeschiderea urmăririi penale. Neexistând un atare filtru impus de dispozițiile legale, urmărirea penală nu a fost redeschisă, sens în care procurorul nu avea posibilitatea legală de a dispune o nouă măsură într-o etapă a procesului penal finalizată la acel moment.

Conchizând, nelegalitatea noii soluții de clasare derivă din împrejurarea că aceasta a fost dispusă în afara vreunui cadru procesual.

IV. Nelegalitatea ordonanței. Nemotivarea caracterului nelegal al ordonanței infirmate.

Nu în ultimul rând, se poate observa că potrivit f. 5 a ordonanței în prezent atacate, soluția infirmării clasării inițiale s-a întemeiat pe motivul că „*ordonanța nr. 357/P/2018 din 17 februarie 2022 a Secției pentru Investigarea Infraacțiunilor din Justiție ar fi nelegală și netemeinică*”.

Cu toate acestea, contrar celor menționate anterior, considerentele din cuprinsul ordonanței se referă strict la analiza netemeinicii soluției procurorului de caz, nicăieri în cuprinsul documentului nefiind indicate motivele pentru care Procurorul

General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a considerat că soluția inițială ar fi nelegală.

Lipsa indicării considerentelor pentru care s-a considerat că ordonanța infirmată este nelegală atrage încălcarea dreptului de acces la justiție, parte din dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Conv.E.D.O. Consacrând principiul obligativității motivării, Curtea a statuat că, în lipsa motivării, însuși dreptul de acces la justiție devine lipsit de eficacitate. Organul judiciar are, în consecință, obligația de a proceda la o examinare efectivă atât a informațiilor cu care a fost sesizat, fiind obligatorie motivarea corespunzătoare a soluțiilor dispuse.

Pe cale de consecință, suplimentar criticilor de nelegalitate indicate *supra*., ordonanța din 30 mai 2022 este nelegală și din perspectiva nemotivării corespunzătoare a soluției de infirmare dispusă.

Având în vedere argumentele indicate mai sus, se impune constatarea nelegalității ordonanței din 30 mai 2022, cu consecință admiterii plângerii astfel cum a fost formulată.

IV. Netemeinicia ordonanței.

Subsidiar criticilor de nelegalitate expuse pe larg mai sus, ordonanța din 30 mai 2022 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție analizată suferă și din punct de vedere al temeiniciei, privită atât din perspectiva considerentelor, cât și a soluțiilor dispuse.

Cu titlu general și înainte de a expune argumentele care stau la baza solicitării de constatare a netemeiniciei ordonanței, se impune a se constata că **întreaga analiză a procurorului de caz este concentrată exclusiv asupra dovedirii caracterului legal și temeinic a soluției de condamnare a dlui Târniceriu și nu asupra mijloacelor de probă existente raportat la infracțiunile sesizate ca fiind comise de către procurorul Eva Emilian.**

Deși este adevărat că discutăm despre o serie de infracțiuni comise cu ocazia instrumentării unui dosar penal de către un procuror, analiza caracterului infracțional sau nu a demersurilor magistratului nu poate fi realizată exclusiv în funcție de soluția instanței de judecată investită cu acuzația formulată pentru un motiv simplu. Judecătorul este chemat să judece în baza unor mijloace de probă prezentate de către acuzare și care se bucură de o prezumție de legalitate. Așa fiind, judecătorul nu are de unde să cunoască caracterul obscur al modalității de administrare al respectivului mijloc de probă, sens în care este chemat să pronunțe o hotărâre pornind de la premisa că procedeul probatoriu a fost unul legal. *Per a contrario*, dacă se dovedește că această premisă este una greșită și că respectivele mijloace de probă au fost administrate în mod nelegal sau neloial, legiuitorul a oferit

posibilitatea revizuirii hotărârii instanței în temeiul art. 453 alin. (1) lit. d) C.proc.pen., demers utilizat de altfel în prezent de către dl Tărniceriu.

În situația în care s-ar valida raționamentul procurorului care a infirmat ordonanța de clasare, s-ar ajunge la niște situații halucinante. Cu titlu exemplificativ, în ipoteza în care în faza de urmărire penală au fost audiate 10 persoane în calitate de martori a căror declarații identice au fost administrate prin recurgerea la tortură, fiind pronunțată o soluție de condamnare în baza acestor declarații fără ca judecătorul să cunoască caracterul nelegal al procedurii probatorii, se poate aprecia că infracțiunea comisă de procuror nu există pentru simplul fapt că instanța de judecată a dispus o soluție de condamnare bazată pe respectivele mijloace de probă? Deși acest exemplu pare a fi unul extrem, are rolul de a evidenția că activitatea procurorului de caz nu poate fi analizată strict din perspectiva soluției finale a judecătorului, astfel cum s-a procedat în prezenta cauză.

Pe de altă parte, un argument suplimentar care susține teza de mai sus este acela că **soluția de condamnare s-a fundamentat fie în mod direct pe mijloacele de probă administrate în mod nelegal, fie în mod indirect prin coroborarea acestora cu alte mijloace de probă precum înscrisuri sau interceptări.** Așa fiind, deși nu ne putem situa în mintea judecătorului care a dispus soluția de condamnare, din conținutul considerentelor hotărârilor putem deduce fără dubiu că în lipsa mijloacelor de probă administrate în mod nelegal de către procurorul Eva o soluție de condamnare a dlui Tărniceriu ar fi fost exclusă. *Mutatis mutandis*, considerentele procurorului care a infirmat soluția clasării pornind de la soluția de condamnare a dlui Tărniceriu se dovedesc încă o dată ca fiind eronate.

În concret, prin Sentința penală a Curții de Apel Suceava instanța de judecată a considerat că „*declarațiile inculpatului Osoianu Emanuel (din 24.01.2011 și 04.02.2011) și ale martorilor Răduc, mai sus evocate, dovedesc pe deplin această acțiune a celor doi inculpați.*” Așa cum se poate observa, hotărârea de condamnare s-a bazat pe declarațiile numitului Osoianu Emanuel din 24.01.2011 și 04.02.2012, administrate în mod nelegal. Așa fiind, infracțiunile comise de procurorul Eva Emilian prin care au fost obținute aceste declarații trebuie să fie considerate decisive în pronunțarea soluției de condamnare.

La o simplă lecturare a considerentelor soluției de condamnare (a se vedea în acest sens f. 31-38 ale Deciziei), cea mai mare parte a acestora analizează declarațiile martorilor Osoianu Emanuel din 24.01.2011 și 04.02.2011, Răduc Maria, Răduc Bogdan, Vasiliu-Cravelos Ciprian-Alexandru și Samrin Amjad administrate în faza de urmărire penală de către procurorul Eva Emilian.

Este adevărat că mijloacele de probă care au condus la soluția condamnării au fost inclusiv înscrisuri sau interceptări, nerelevante ca material probator deoarece nicio înregistrare a convorbirilor telefonice sau ambientale nu susține acuzația, așa cum a fost formulată în rechizitoriu.

Pe de altă parte, toate acestea au fost coroborate cu probele obținute în mod nelegal, hotărârea de condamnare fiind afectată, iremediabil, de vicii de nelegalitate care au determinat pronunțarea unei soluții netemeinice. Că este așa rezultă *expressis verbis* din fila 38 a Deciziei în care se precizează împrejurarea potrivit căreia „**condamnarea inculpatului Osoianu Emanuel, ca și în cazul inculpatului Tărniceriu Radu Dimitrie, nu s-a făcut în baza unei singure probe, așa cum, în mod nefondat, susține apărarea, ci s-a bazat pe declarațiile acestuia, date la urmărirea penală, în data de 24.01.2011 și, respectiv, 04.02.2011 (...) care s-au coroborat cu declarațiile martorilor Răduc Maria, Răduc Bogdan, Vasiliu-Cravelos Ciprian-Alexandru, Samrin Amjad, cu înscrisurile, respectiv adresa Oficiului Registrului de Comerț de pe lângă Tribunalul Iași nr. 512467/19.03.2012, cu raportul de expertiză contabilă judiciară din 28.06.2012, cu procesul verbal de transcriere a convorbirilor telefonice din datele de 18.10.2010, 19.10.2010, 20.10.2010, 27.10.2010, 2.11.2010, 3.10.2010. Astfel, pe baza coroborării acestor mijloace de probă s-a constatat, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.**”

Pe lângă că declarațiile de martori administrate în cauză prin săvârșirea de infracțiuni au reprezentat, din punct de vedere numeric, cea mai mare parte a temeiurilor soluției de condamnare, acestea au fost inclusiv coroborate cu alte mijloace de probă, ansamblul acestora determinând pronunțarea soluției în cauză. **Așa fiind, este dincolo de orice îndoială rezonabilă că săvârșirea infracțiunilor de către procurorul Eva în legătură cu administrarea probelor care au stat la baza condamnării subsemnatului au fost determinante pentru pronunțarea soluției de către Curtea de Apel Suceava și Înalta Curte de Casație și Justiție.**

Pe cale de consecință, fiind în situația unui „cerc vicios”, nici soluția clasării întemeiată pe art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală nu poate fi fundamentată pe hotărârea de condamnare a instanței de judecată. Relevanța și pertinenta celorlalte mijloace de probă administrate în dosarul în care dl Tărniceriu a fost condamnat pot fi reanalizate doar de către judecătorul ce va rejudeca cauza în situația în care va fi admisă în principiu cererea de revizuire formulată de acesta.

Deși, așa cum am văzut, analiza caracterului temeinic al ordonanței de clasare infirmate s-a realizat contrar dispozițiilor legale în materie, nefiind indicate motivele care stau la baza invalidării raționamentului procurorului de caz strict din perspectiva obiectului dosarului analizat, în cele ce urmează vom realiza o scurtă analiză a motivelor care stau la baza concluziei că faptele sesizate există și au fost comise de către procurorul Eva Emilian.

Dl Tărniceriu a fost trimis în judecată în data de 05.12.2014 prin rechizitoriul întocmit în dosarul nr. 15/P/2011 al DNA – ST Iași și ulterior condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, reținându-se că a intervenit pe lângă judecătorii din cadrul Tribunalului Iași în vederea soluționării în mod favorabil a unei acțiuni civile în care era parte un presupus apropiat al acestuia.

La momentul de referință, respectiv perioada 2010 – 2014, dl Tărniceriu a fost judecător, la Tribunalul Iași, fiind totodată și președintele acestei instanțe, iar începând cu data de 29.11.2011, a fost transferat la Tribunalul Militar Iași, unde a fost numit în funcția de președinte la data de 15.07.2014.

Dosarul penal nr. 15/P/2011 a fost constituit ca urmare a unui denunț mincinos formulat în fața procurorului Emilian Eva. Acesta a fost magistratul care a instrumentat cea mai importantă parte a dosarului penal, respectiv a audiat martorul denunțător și alți martori ale căror declarații au fost obținute în prin încălcarea principiului loialității administrării probelor. Singurul scop avut în vedere de procurorul Emilian Eva a fost de a cerceta persoane importante la nivelul județului Iași, chiar dacă mijloacele folosite pentru atingerea obiectivului nu au fost în conformitate cu dispozițiile legale, fiind chiar înafara legii.

În prezenta cauză, procurorul Emilian Eva și-a clădit acuzația pe baza unor afirmații mincinoase făcute de persoane cercetate penal, care în schimb au primit beneficii de natură juridică, respectiv dosarul nr. 120/P/2010 a rămas în nelucrare, până la începutul anului 2018, când a fost restituit la DIICOT- ST Iași, apoi la DIICOT- Structura Centrală.

Dosarul penal nr. 15/P/2011 în care dl Tărniceriu a fost cercetat pentru fapte de corupție s-a format ca urmare a declarației dată în calitate de inculpat de către numitul Osoianu Emanuel în dosarul nr. 120/P/2010. La acel moment, dl. Osoianu se afla sub măsura arestului preventiv. Întrucât a urmărit doar ameliorarea pe cât posibil a situației sale, Osoianu Emanuel a acceptat termenii prezentați de procurorul Emilian Eva, concretizați în promisiunea că în cazul în care dă declarații în sensul dorit de către Emilian Eva, indiferent dacă sunt sau nu sunt adevărate, măsura arestului preventiv va înceta.

De asemenea, promisiunile au fost îndreptate și către numitul Răduc Bogdan și numita Răduc Maria, persoane care aveau la data respectivă calitatea de inculpați în același dosar penal. Or, se observă de la acest moment incipient că mijloacele folosite de Emilian Eva nu au fost în concordanță cu dispozițiile legale.

În prima declarație dată de Osoianu Emanuel din data de 24.01.2011 s-au consemnat împrejurările de fapt relativ la traficul de influență comis de dl Tărniceriu. Astfel, în declarația dată de Osoianu Emanuel în fața numitului Emilian Eva, care de asemenea a instrumentat dosarul penal în care dl. Osoianu avea calitate de inculpat, se preciza faptul că a asistat la o discuție avută de acesta, dl Tărniceriu și dl Leonte Ioan. Discuția a privit eventualele problemele juridice avute de dl. Leonte în legătură cu intabularea dreptului de proprietate asupra unei suprafețe de teren, context în care dl Tărniceriu ar fi afirmat că problema ar putea fi rezolvată prin intervenția sa în calitate de președinte al instanței competente.

Totodată, s-a menționat că intervenția s-a realizat și prin faptul că a înștiințat partea din dosar când anume trebuie depuse documentele necesare la dosarul cauzei, însă

aceste acțiuni au fost realizate prin intermediul altor persoane, și anume prin Răduc Bogdan și Răduc Maria. Ulterior acestei declarații, față de Osoianu Emanuel nu a mai fost cerută prelungirea măsurii preventive de către procurorul Emilian Eva, fiind pus în libertate.

Având în vedere amploarea situației creată de declarația mincinoasă pe care a dat-o, Osoianu Emanuel la data de 09.03.2012, cu ocazia audierii ca martor în dosarul în care dl Tărniceriu a fost cercetat, respectiv 15/P/2011, în prezența apărătorului acestuia din urmă, avocat Alexandru Anghel, a declarat că nu-și menține declarațiile anterioare, deoarece nu corespund adevărului, fiind luate prin șantajarea sa.

Mai mult, la data de 25.09.2012, a depus un memoriu prin care relatează că cele declarate de el nu sunt conforme cu realitatea. Prin memoriul înaintat a arătat că declarația dată a fost doar urmarea promisiunii venită din partea procurorului Emilian Eva de a nu mai prelungi măsura preventivă, astfel încât împrejurările de fapt nu corespund adevărului. Or, deși procurorul și-a respectat promisiunea dată, Osoianu Emanuel fiind pus în libertate ulterior denunțului mincinos, acesta din urmă a arătat că dorește să își retragă declarațiile mincinoase. Pe scurt, Osoianu Emanuel a combătut fiecare aspect mincinos consemnat cu ocazia primei declarații date.

Raportat la aceste declarațiile ulterioare ale numitului Osoianu Emanuel, în cuprinsul f. 6 a ordonanței de infirmare Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a considerat că „*au fost confirmate doar de către persoane având un interes comun cu cel al lui Osoianu Emanuel, respectiv desființarea soluțiilor de condamnare dispuse prin sentința penală nr. 46 din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Suceava, Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, și anume Tărniceriu Radu Dimitrie (condamnat prin aceeași hotărâre) și martorii Osoianu Violeta Elena (soția martorului Osoianu Emanuel), Anghel Alexandru și Ilaș Constantin (apărătorii aleși pentru Tărniceriu Radu Dimitrie și Osoianu Emanuel)*”.

Se consideră că „*având în vedere că aceste declarații sunt subiective și nu se coroborează cu celelalte probe aflate la dosarul cauzei, nu pot constitui suport probator pentru constatarea din considerentele ordonanței nr. 357/P/2018 din 17 februarie 2022, potrivit căreia există faptele de abuz în serviciu prevăzută de art. 297 alin. 1 Cod penal, cercetare abuzivă prevăzută de art. 280 alin. 1 Cod penal și de represiune nedreaptă prevăzută de art. 283 alin. 1 Cod penal*”.

Contrar celei de mai sus, pe lângă că declarațiile avocaților dnilor Osoianu și Tărniceriu nu pot fi interpretate ca fiind subiective, persoanele neavând vreun interes real și personal pentru o anumită soluție mai ales datorită faptului că aceștia nu au mai avut această calitate ulterior trimiterii în judecată a persoanelor asistate fiind la acel moment în pensie, considerentele ordonanței infirmate s-au bazat pe o serie de circumstanțe obiective. Ulterior declarației inițiale nereale a dlui Osoianu, procurorul Eva care instrumenta și dosarul penal nr. 120/P/2010 al DNA în care Osoianu era arestat preventiv (declinat de către DIICOT către această unitate de parchet) nu a mai

formulat o propunere de prelungire a măsurii arestării preventive față de acesta. Această împrejurare este una cât se poate de obiectivă și denotă caracterul infracțional al modalității de efectuare a urmăririi penale de către magistratul Eva Emilian. Doar urmare a punerii în libertate persoana a dat o nouă declarație în data de 09.03.2012 (în dosarul 15/P/2011) în care a declarat că nu-și menține declarațiile anterioare, deoarece nu corespund adevărului, fiind luate prin șantajarea sa.

Raportat la acest subiect, la f. 7 a Ordonanței de infirmare procurorul precizează că nu exista o posibilitate reală ca „procurorul Eva să se țină de cuvânt” dat fiind că dosarul 120/P/2010 era în realitate la DIICOT și nu la DNA, sens în care în dosarul nr. 44/P/2011 al DNA – ST Iași martorul Osoianu Emanuel avea calitatea de martor.

În primul rând, se face referire la dosarul nr.44/P/2011 al DNA Serviciul Teritorial Iași, în care martorul Osoianu ar fi fost cercetat în stare de libertate, afirmație eronată deoarece dosarul indicat privește alte persoane ce nu au legătură cu prezenta cauză. Pe de altă parte, considerentele sunt inexacte și din perspectiva faptului că dosarul în care Osoianu era inculpat nu s-ar fi aflat în instrumentarea procurorului Eva Emilian, la DNA – ST Iași. În realitate însă, la momentul omisiunii intenționate a procurorului de a solicita prelungirea arestării preventive dosarul se afla în instrumentarea magistratului Eva Emilian, la DNA – ST Iași, fiind declinat către această unitate de parchet de către DIICOT.

În dosarul nr. 357/P/2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au fost audiate o serie de martori a căror declarații nu au fost luate în considerare de către procurorul care a dispus infirmarea ordonanței, contrar dispozițiilor legale în materie.

În data de 03.06.2020 a fost audiată numita **Osoianu Violeta Elena** a precizat că „procurorul Eva Emilian mi-a spus că dacă soțul meu nu declară ceea ce vrea el adică procurorul Eva Emilian, respectiv dacă nu face un denunț mincinos împotriva judecătorului Tărniceriu Radu, atunci el ne va distruge pe toți și implicit nu îl va pune în libertate pe soțul meu. Totodată mi-a sugerat să merg în arestul IPJ Iași și să-l conving pe soțul meu să declare așa cum îi cere procurorul Eva Emilian, că dacă va proceda în acest fel îl va lăsa în libertate, va ridica sechestrul de pe bunurile noastre și eu mă voi întoarce la serviciu, întrucât ca urmare a controlului judiciar am fost suspendată din funcție.”

În data de 03.06.2020 a fost audiat numitul **Osoianu Emanuel** care a precizat că „am fost arestat timp de 60 de zile de către DIICOT Iași, după care dosarul a fost declinat la DNA – Serviciul teritorial Iași, unde a fost preluat de către procurorul Eva Emilian. Cu o săptămână înainte de expirarea măsurii arestării preventive, am fost chemat la sediul DNA Iași de două ori de către procurorul Eva Emilian, care nu mi-a luat nicio declarație scrisă, dar în schimb mi-a impus să fac un denunț mincinos împotriva judecătorului Tărniceriu Radu în care să declar că acesta ar fi intervenit la membrii completului de judecată care judecau o intabulare pentru un teren al lui Leonte Ioan. I-am spus inițial că nu pot formula un asemenea denunț deoarece nu este

adevărat, la care procurorul Eva Emilian mi-a spus că dacă vreau să ies din arest să fac acel denunț întrucât nu îl interesează dacă este sau nu adevărat, iar în caz contrar dacă nu voi face denunțul mă va distruge.

Pentru a mă convinge să formulez denunțul, Eva Emilian a început urmărirea penală față de soția mea (grefier la Parchetul Tribunalului Iași), drept pentru care aceasta a fost suspendată din funcție și totodată mi-a pus sechestru asigurător pe casă și terenurile pe care le dețineam.

(...) În aceste condiții am ajuns la concluzia că singura soluție de a putea ieși din arest era să formulez acel denunț mincinos împotriva judecătorului Tărniceriu Radu, pe care l-am și formulat, urmând ca după ce voi ieși din arest să îl retrag. După ce am formulat denunțul împotriva judecătorului Tărniceriu Radu, procurorul Eva Emilian s-a ținut de cuvânt și nu mi-a prelungit măsura arestării preventive, fiind pus în libertate la expirarea celor 60 de zile.

Ulterior, după circa o săptămână după ce am fost pus în libertate, am fost chemat la sediul DNA Iași de către procurorul Eva Emilian care mi-a solicitat să-l contactez pe Leonte Ioan și să-l conving să cedeze un teren în suprafață de 282 hectare teren ce aparțineau SC Pescăruș SRL Iași în favoarea unei persoane interpușe și de încredere procurorului Eva Emilian.

(...) În luna septembrie 2012 am formulat un memoriu pe care l-am trimis la DNA – Serviciul teritorial Iași în care mi-am retractat declarațiile mincinoase formulate împotriva judecătorului Tărniceriu Radu întrucât nu erau adevărate, fiind formulate la solicitarea procurorului Eva Emilian în timp ce eram arestat.”

*În data de 06.03.2020 a fost audiat martorul **Anghel Alexandru** care a precizat că „am fost apărătorul ales al dlui judecător Tărniceriu Radu în timp ce era cercetat la DNA – Serviciul teritorial Iași. Convingerea mea intimă este că denunțul formulat de către Osoianu Emanuel împotriva judecătorului Tărniceriu Radu a fost obținut în condiții nelegale, motiv pentru care acesta și l-a retractat după ce a fost pus în libertate. Când fac această afirmație o fac și ca urmare a experienței de procuror de peste 37 de ani, perioadă în care procurorul Eva Emilian mi-a fost subordonat.*

Am asistat și la una dintre audierile lui Osoianu Emanuel în care și-a retractat denunțul și prima declarație împotriva judecătorului Tărniceriu Radu, susținând că ultimele lui declarații sunt cele adevărate. După ce Osoianu Emanuel a fost pus în libertate, am avut o discuție particulară cu acesta, ocazie cu care mi-a confirmat că denunțul a fost mincinos.”

*Tot în 06.03.2020 a fost audiat martorul **Ilaș Constantin** care a precizat că „îmi amintesc că Osoianu Emanuel a fost chemat de procurorul Eva Emilian pentru audiere, la care am participat și eu. Audierea a fost întreruptă la cererea lui Osoianu Emanuel pentru a se consulta cu mine, deoarece procurorul de caz a vrut să-l audieze în legătură cu alte fapte decât cele pentru care era arestat preventiv.*

A doua zi m-am prezentat la ora 8:45 la sediul DNA Iași, ocazie cu care am constatat că duba cu arestați venise încă de la orele 7:30 (după spusele gardianului). Am urcat pe scări la biroul procurorului Eva Emilian, am bătut la ușă, iar ușa mi-a fost deschisă de către Osoianu Emanuel, care fiind cu fața spre procuror, i-a spus acestuia „domnul avocat să mai stea pe sală” și a închis ușa.

După un sfert de oră, procurorul Eva Emilian mi-a deschis ușa și m-a invitat în birou, după care mi-a citit o declarație dată de Osoianu Emanuel din care reieșea că a fost martor la o discuție ce a avut loc la Restaurantul Moldova din Iași, între un primar, judecătorul Tărniceriu Radu și el, în legătură cu un teren, în joc fiind o sumă importantă de peste 25-35.000 euro.

(...) M-am uitat către Osoianu Emanuel și l-am întrebat „așa este?” la care acesta a ridicat din umeri și din mâini într-un gest de disperare spunând un „da” înfundat, iar din gesturile și mimica lui a dedus faptul că așa i s-a impus de către procurorul Eva Emilian.

După aceasta, procurorul mi-a înmănat declarația pe care am semnat-o alături de inculpatul Osoianu Emanuel. Am cerut un exemplar după declarație, care mi-a fost înmănată, după care am ieșit pe hol în timp ce Osoianu Emanuel a rămas cu procurorul Eva Emilian în birou circa 5 minute.

Am așteptat pe hol până ce a ieșit Osoianu Emanuel din Birou, care m-a întrebat „am făcut bine?”, la care eu m-am apropiat de el și i-am șoptit „este bine să răspunzi pentru faptele tale și nu pentru alții”, la care acesta mi-a răspuns „ce eram să fac?”

La câteva zile după ce a expirat durata arestării preventive, Osoianu Emanuel a fost lăsat în libertate. După ce a fost pus în libertate m-am întâlnit cu el și l-am întrebat „care este treaba?”, iar acesta mi-a răspuns că procurorul Eva Emilian s-a ținut de cuvânt și de promisiune.”

Ansamblul mijloacelor de probă existente la dosarul cauzei dovedesc dincolo de orice îndoială rezonabilă că faptele sesizate de către dl Tărniceriu ca fiind comise de către procurorul Eva Emilian există și constituie infracțiunile de abuz în serviciu, cercetare abuzivă și represiune nedreaptă, sens în care ordonanța de infirmare este netemeinică.

Având în vedere impedimentul punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. f) C.proc.pen., solicitarea este aceea de admitere a plângerii și schimbarea temeiului de drept al soluției de clasare din art. 16 alin. (1) lit. a) C.proc.pen. în art. 16 alin. (1) lit. f) C.proc.pen. întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale în principal datorită viciilor de nelegalitate indicate mai sus, iar în subsidiar datorită criticilor de temeinicie analizate.